

פרוטוקול מס' 18/ד

מישיבת ועדת ד.ה., חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ד', י"ג בטבת תשל"ט - 24.12.58 בשעה 09.00.

- השתתפו:
- ז. ורהפטיג - יו"ר
  - ב. אזניה
  - ע. איכילוב
  - ד. בר-רב-האי
  - ט. בגין
  - י. בורג
  - ה. ברגר
  - ע. דגני
  - ש. הלל
  - ב. לוקר
  - נ. ניר
  - י. קליבנוב
  - ש. רוזנברג
  - י. שופמן

- מוזמנים:
- י. בר-יהודה - שר הפנים
  - א. יחי'ן - המשנה ליועץ המשפטי
  - ה' צילן - משרד הפנים
  - אה' סילברסטון - משרד הפנים
  - ה' רוזנטל - משרד המשפטים

סדר היום: חוק פנקס בעלי זכות לבחור לכנסת.

היו"ר ז. ורהפטיג: אני פותח את הישיבה.

חוק פנקס בעלי זכות לבחור לכנסת.

היו"ר ז. ורהפטיג: עלינו להחליט על לוח הזמנים לפי סעיף 32.

י. בר-יהודה: בסעיף 4 שבלוח המועדים "שינויים במקומות ההצגה צריך להיות: "שינויים ותוספות במקומות ההצגה".

היו"ר ז. ורהפטיג: לסעיף 5, פירסום הודעה על ההצגה: מדוע דרוש כל כך הרבה זמן?

ה' צילן: זה שבעה ימים לפני ההצגה, והמדובר הוא על תאריך שהוצא לא יאוחר מהתאריך שנקבע. שינוי מעוניינים גם לפרטם זאת הרבה זמן לפני כן, הלא דוקא סמוך להצגה.

היו"ר ז. ורהפטיג: לסעיף 6: משלוח הודעות לבחור. כאן צריך להגיד "עד 45 יום".

ה' צילן: זה בכל המקומות בהם מופיע כנועד מספר אחד, הכוונה היא: עד אותו מספר ימים אחרי היום הקבע, ואנחנו מתקן זאת.

התאחדות עובדי המערכת

2. תוכן ההחלטות:
המסעף יבנו אפסר לבחון את האפשרות של קיצור המועד הוא הזמן שניתן בין הכרעת הסר בעררים ליום קבלת ההחלטות על-ידי הממונה. 10 ימים. אולי אפשר לקצר זאת.

3. אובדיה:
יש דברים הנוגעים לאדמיניסטרציה, והיא טרענת סכונות. ובגלל זה אי-אפשר לקצר את המועדים של המועדים המלונדים. אבל יש דברים שנוגעים לאזרח. האמת היא ש"כ ורהפטיג אינו צריך להיות מעובין לקצר את המועדים האלה.

4. תוכן ההחלטות:
יתכן שהחלטת פנקס הבודדים במקום 14 יום אפסר היה להסתפק ב-10 ימים.

ה' צילון:
מה גרף טוען שזה אי-אפשרי.

5. הוונברג:
בשיטה הקודמת, בלי סכום ת, היו דרושים 165 יום להכנת בחירות. היום, עם פנקס טוכן - איננו מדבר על שנת בחירות אלא על שנה רגילה - דרושים 150 יום. בשאלת שאלה מה הדמיון הכל המיוחד הזה. למשל שהיה מדובר על כך שעם הפנקס אפשר יהיה ללכת לבחירות מוקד המועדים.

6. טי-החירות:
צריך להבדיל בין הזמן הדרוש להכנת הפנקס ובין הזמן הדרוש להכנת הבחירות. בחירות אפשר יהיה לערוך זמן קצר ביותר לאחר שהחלטת על קיום בחירות, כי לאחר השנה הראשונה יהיה תמיד פנקס טוכן.

החלטת בזמן הכנת הרשימות הוא בדבר אחד: כמה אינטנסיביות יש לעדוה. אם מנסה יציע אינסטנציה אחת, אפשר יהיה לקצר את הזמן. איננו מבצע לעדוה זאת. אנחנו יכולים גם לקצר את הזמן הניתן לאזרח לעדוה. איננו יודע אם מיהו רוצה לעשות זאת. לאחר זאת יודע אחד שאבי מודה של איננו יודע להסביר: סכונות. לחסתי עם זה גרף ועוזריו על ביטאום מסמלי בזמן. וכל זמן שהם לא הודיעו: למה שזה איננו לוקחים על עצמנו; דרשתי קיצור הזמן. מדוע אינם יכולים לקצר בזמן - איננו יודע. הם אומרים: סכונות. גרף כל הזמן טוען כי המסכים הנקבעו על-ידי הממונה הם המסכים. הוא דורש שבכל שנה רגילה ייקבעו המועדים הנקבעו כהן לפני הבחירות. ועל כך הודעתי לו שאיננו מסכים.

היו"ר ז. ורהפטיג:
אפשר עתה על הלוח המוצע לשנה הראשונה, שנת בחירות.

8. הוונברג:
במסעף 1: הודעות הסר לוועדה על החלוקה לאיד רי הקלפי: 30 יום לפני היום הקובע. איננו חושב שיש צורך בכל כך הרבה זמן.

ה' צילון:
אנחנו כבר חילקנו את המדף לאזורי קלפי. אנחנו כבר מצמידים את הבודדים לאזורי קלפי. בחקיקת יבואר אנחנו מתחילים בהחלטת רשימות הבודדים, וזה נעשה לפי האמת הם חרים לקלפיות. את זאת כבר עשינו, ואיננו יודע איך אפשר יהיה לשנות זאת.

היו"ר ז. ורהפטיג:
אולי מן הצדק היה לטעון לוועדה זו על חלוקת הקלפי?

ב. בר-יהודה:
 אני מציע שנאמר: בשנה הראשונה, שבוע לפני כניסת החוק לתוקף תיקבע ועדת הפיקס. יום אחרי כן תוגש החלוקה איזורי קלפי. שבוע לאחר זאת היא צריכה לדיע על שינויים. וזאת מתוך הנחה שהחוק יתקבל בשבוע הראשון לינואר.

ר. רוזנברג:
 הייתי מציע לאחד את המועד הראשון והשני ואת המועד השני והרביעי בלוח המועדים. זה יאשר לעשות באופן סימולטני. ברגע שתתמנה הוועדה, יודיע השר מיד גם החלוקה לאיזורי קלפי וגם על מקומות ההצגה ושעותיה. ואז במקום 15 יום אחרי מסירת ההודעה תקבל הוועדה רק שבעה ימים.

ב. בר-יהודה:
 אין לערוב כאן את ענין ההצגה. דווקא לענין זה יש זמן, ולא צריך לשנות זאת.

י. שופמן:
 הדבר הראשון היוצא החוצה הוא משלוח הודעות לבוחר. לזה יש זמן עד תשעים יום. לא יפריע אם בפעם הראשונה, במסגרת תשעים הימים האלה, יוסדרו גם עניני הקלפיות וההצגה.

ב. בר-יהודה:
 הרי צריך להודיע לבוחר באיזה איזור קלפי הוא בוחר. אם הוועדה מסנה זאת, צריך בהתאם לכך לשנות את תוכן ההודעה לבוחר.

א. ידוין:
 גם אני חושב שההודעה על איזורי קלפי צריכה להיות 15 יום אחרי היום הקובע, ולמה, במחצית ינואר, והתשובות - אחרי שבוע. הקושי הוא שהוועדה תתן ליגה קיימת, ואפשר להקיימה רק אחרי קבלת החוק. מקבלת החוק עוברים שלושה ימים עד להקמת הוועדה. ואם החוק יתקבל רק בינואר, הוועדה תוקם רק ב-15 פברואר.

היו"ר ז. ורהפטיג:
 אנחנו בניח את החוק הזה על שולחן הכנסת לפני חוק הבחירות, ונבקש מתן עדיפות לדיון בה. אפשר גם לבקש ששלושה ימים אחרי קבלת החוק תורכב הוועדה.

ב. אזביה:
 אני חושב שהקושי העיקרי בענין הקמת הוועדה עלול להיות בבחירת היו"ר הוועדה. והייתי מבקש מהיו"ר לפנות לנשיא בית-המשפט העליון ולבקש שכבר עכשיו יהיו מוכנים לדבר הזה.

היו"ר ז. ורהפטיג: אעשה זאת.

הוחלט:
 לקבל את ההצעה האומרת שבוע ימים לאחר קבלת החוק תורכב ועדת הבחירות, והחלוקה לאיזורי קלפי תומצא לה על-ידי השר הפנים שלושה ימים לאחר הרכבתה. שבוע לאחר קבלת החוק תודעת השר תינתן תשובת הוועדה.

היו"ר ז. ורהפטיג:
 אינני יודע מדוע דרושים עשרים יום להגשת בקשות למערערי. אפשר לקצר את המועד הזה.

י. שופמן:
 אני מציע שלא לקצר את המועד הזה.

היו"ר ז. ורהפטיג:
 ואינני יודע מדוע דרושים לשר, לתשובות, חמישים יום.

הפנקס בעלי זכות לבחור לכנסת.

הוחלט: לקבל את ההצעה לקצר את התקופה הניתנת לשר לתשובות על חידושים, מ-50 ל-40 יום.

היו"ר ז. ורהפטיג: האם הזמן הניתן למסירת פסקי-דין לשר אינו יותר מדי? והאם למסירת פסקי-הדין דרושים 21 יום?

ש. בגין: לא הייתי מקצר את הזמן הניתן למסירת פסקי-הדין.

הוחלט: לקצר את הזמן הניתן לפסקי-דין מ-21 יום ל-17 יום.

היו"ר ז. ורהפטיג: המועד הבא: הכנת הרשימות לאחר התיקונים. מדוע דרושים כאן שלושים יום? אני מסשב שמספיקים שבועיים.

י. בר-יהודה: שבועיים - לא. אני מוכן להסכים לעשרים יום.

הוחלט: לקצר את הזמן הניתן לתיקון הרשימות מ-30 ל-20 יום.

ב. אוניה: מהו העניין שיש לנו לקצר את יוועדים הניתנים לשר למסירת הודעה לאנשים שיש להם זכות ברשימות על פי פסק הדין? ואם השר לא הספיק להודיע זאת עד התאריך הזה, האם זה אומר שלאחר זאת אסור לו להודיע על כך?

י. בר-יהודה: זה אומר שהוא חייב להודיע עד לאותו תאריך.

היו"ר ז. ורהפטיג: נעבור עתה לשאלה שחזרה על-ידי ח"כ ביר: מניעת בג"צים נגד שר הפנים.

א. ירון: ההחלטה שנתקבלה בוועדה בשם ע שער בענין זה מופיעה בשני מקומות: קודם כל בסעיף 8 המפרט את סמכויות הוועדה, שם תיורספ פיסקה (4) הכוללת את הסמכות הזאת, "הסמכות להכריע בקובלנות כאמור בסעיף 48", וכן בסעיף 48: "כל קובלנה בקשר למעשה או למחדל לפי חוק זה, הכרעה מסורה לסמכותה היחידה של הוועדה; שום בית-משפט לא יזקק לבקשת מעד בקשר למעשה או למחדל כזה או בקשר להחלטת הוועדה, חוץ מן האמור בסעיף 34".

י. בר-יהודה: לפי זה יוצא שיש ערעור על כל פעולות משרד הפנים, אבל לא לבית-המשפט העליון אלא לוועדת הפנקס. ואם כך, מוטב אולי שיטאר בג"צ.

ב. אוניה: אני סבור כי עירבבנו כאן שני דברים. אני מוטב שהרישא של סעיף 48 אינה בחוצה, וצריך להגיד "שום בית-משפט לא יזקק לבקשת מעד בקשר למעשה או למחדל או בקשר להחלטת ועדה, חוץ מן האמור בסעיף 34". בעקבות הערתו של ח"כ ביר בענין זה, אמרנו: אם ועדת הפנקס דנה בענין הנתון לסמכותה, בזה נגמר הענין ואין בג"צ. אך לגבי סמכותה של הוועדה לא קבענו שום תוספת, וכאן מופיעה תוספת מאוד כוללת.

הפנקס בעלי זכות לבחור לכנסת.

היו"ר ז. ורהפטיג:
 העניין הוא בכך שכל פעולה אדמיניסטרטיבית שנעשית במדינה, עומדת תחת איזה פיקוח. פה אתה יוציא לגמרי מביקורת בתי-דין כל כך חשוב, וזה אף פעם לא נעשה. לרוב נטרנו בישיבה הקודמת שני דברים: שועת הפנקס תצוה את הביקור. הזאת, במקום בילת-המספס, וההבול הוא בכך שגם אין חשש לעיכוב הבחירות בגלל זה.

י. בר-יהודה:
 לגבי הוועדה צריך להיות בעניין זה מה שהיא לגבי ועדת הבחירות המרכזית: שהיא מחוץ לכל אפשרות של בג"צ. לפי זה יוצא שכל העניין של איזורי קלפי הוא מחוץ לאפשרות של בג"צ. מקומות ההצגה, שעות ההצגה, אחרי שזה עבר את הוועדה, גם זה מחוץ לבג"צ. אם עוברים על הסעיפים השונים, מתברר שהכל מכוסה, ואם באמת נותר משהו, יהיה עליו בג"צ. אינני יודע מה זה יכול להיות.

היו"ר ז. ורהפטיג:
 אני מבקש מחברי הוועדה לעבור על הנוסח החדש של החוק ולהביא לישיבה הבאה את הערותיהם.

י. בר-יהודה:
 אני מציע שבישיבה הבאה יהיו רק תיקוני נוסח או בדיקה אם הנוסח מתאים להחלטות, אשרת פירוש הדבר יהיה דיון מחדש בחוק.

אני מציע שלגבי סעיף 48 ייעשה יוצא מן הכלל ויתקיים דיון, מאחר שלא הייתי בישיבה שבה הוחלט על עניין זה.

היו"ר ז. ורהפטיג:
 אם יש בקשת רוויזיה מצד שני הפנים, אינני מתאר לי שמהיה לכך התנגדות בוועדה.

היו"ר ז. ורהפטיג:
 אני רוצה לנצל את נוכחותו של ד"ר הפנים ולשאול אותו שאילתא בנוגע לפרשת ינוביץ'.

י. הררי:
 אני חושב שזה חורג מן המקובל בוועדה.

י. בר-יהודה:
 הייתי מציע לסגור את הישיבה, ואז, אם חברי הוועדה ישארו ליד השולחן, או כל להשיב.

הישיבה ננעלה ב-11.00.